

Virágos mezőkről álmodom....

Virágos mezőkről álmodom én,
Ott, ahol örök a nyár,
Ahol nincs felhő az ég peremén,
Dalolni, mint a madár.
Szívünkben csak vágy és sejtelem él,
Úzi az ezer mesét,
Utunkat – amerre járunk –
Virággal hinti a szél.

Ilyenkor tavasszal minden oly szép,
Miénk az egész világ.
Május csak napfény és csupa illat,
A sok – sok nyíló virág.
Szívünkben új érzés: dalolni kezd,
Egy édes szerelmi vágy,
Orgonák, jázminok nyílnak,
Szívünknek nyugtot nem hágy.

Ám egyszer tavasz is elmúlik már,
Utána itt van a nyár.
Hervadó virágok illata,
Sóhajtva az égre száll.
De, ha már itt az ősz s hull a levél,
És mindent belep a dér,
Szívünkben már csak a május
Illatos emléke él.